

teatre lliure

© Carles Santos

Piturrino fa de música

creació i direcció **Carles Santos**

amb **Bcn216**

Radicals Lliure 2009

Teatre Lliure: Sala Fabià Puigserver. Radicals Lliure 2009.

Piturrino fa de música

Carles Santos + Bcn216

intèrprets

Carles Santos piano / **Bcn216**: **Oriol Algueró** violí, **Sergi Claret** violí, **Diana Franov** viola, **Mireia Quintana** violoncel, **Gabriel Mateu** trombó, **José Reche** trompa, **Francisco Palasí** bombardí, **Juan Bautista Domènech** tuba, **Almudena Martínez** trompeta, **Núria Andorrà** percussió, **Ivan Herranz** percussió

creació, direcció i música original **Carles Santos** / direcció d'orquestra **Xavier Piquer**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

amb la col·laboració del **Grup Instrumental Barcelona 216**

Carles Santos és músic resident del Teatre Lliure

El **Grup Instrumental Barcelona 216** és una formació resident a **L'Auditori**

La **Companyia Carles Santos** està subvencionada per l'**Institut Català de les Indústries Culturals**

horaris

16, 21, 22 i 23 de Maig 20:30h.

17 i 24 de Maig 18:00h.

preus

preu 24€

amb descompte 19€

Carles Santos, Premi Nacional de Música 2008 i un dels grans artistes que ha donat aquest país a la música i a l'escena, presenta ***Piturrino fa de música***, una sèrie de 6 únics concerts-espectacle en col·laboració amb el **Grup Instrumental Barcelona 216**, una de les formacions de música contemporània més sòlides del panorama musical català.

La trajectòria de Carles Santos avarca des de la seva primerenca col·laboració amb John Cage fins als recents treballs cinematogràfics, destacada especialment des de la fundació de la **Companyia Carles Santos**, juntament amb Mariaelena Roqué, amb la qual ha presentat els seus muntatges de més gran volum per a l'escena teatral. De la seva activitat en són un bon resum les dos exposicions organitzades a Barcelona entorn a l'activitat polifacètica de l'artista (*Visca el piano!*, Fundació Miró) i els abillaments teatrals creats per la companyia (*Marielena Roqué desvesteix Carles Santos*, Museu Tèxtil i de la Indumentària), ambdues al 2006.

Invitat pel Teatre Lliure a formar part del seu equip d'artistes residents, després dels muntatges *L'adéu de Lucrecia Borja* el 2001, *La meua filla sóc jo* el 2005, *El fervor de la perseverança* el 2006, *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú* el 2007 i *brossalobrossotdebrossat* el maig passat, Santos ofereix aquest cop la seva col·laboració més estrictament musical: un concert per a piano (Santos) amb un conjunt instrumental (bcn216).

Piturrino fa de música forma part de la programació del cicle **Radicals Lliure**, dedicat als creadors i a les propostes situades als límits del panorama escènic habitual. En aquest cas, Santos s'enfronta a una proposta escènica per un total de deu músics on la partitura composta per l'ocasió és un reflex de la nostra realitat quotidiana.

Carles Santos

(Vinaròs, 1940)

Pianista, compositor i artista polifacètic. Graduat pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els seus estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Maga Tagliaferro i Margaret Long; i posteriorment a Suïssa, com alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar com a pianista, interpretant obres de Bartók, Schönberg i Webern. El 1968 es va traslladar als Estats Units, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage. Als anys setanta va fundar, juntament amb Josep Maria Mestres-Quadreny, el Grup Instrumental Català (GIC).

Ha treballat en cinema amb Pere Portabella, com a compositor, intèrpret i guionista, a *Nocturn 29* (1968), *Miró l'altre* (1969), *Informe general sobre algunas cuestiones para una proyección pública* (1976), *El pont de Varsòvia* (1989), *Las variaciones Goldberg* (2007). Com a realitzador, també té filmografia: *L'àpat* (1967), *La cadira* (1968) o *LA-RE-MI-LA* (1979).

Ha rebut diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projectió Internacional (1996); la Creu de Sant Jordi (1999). També té diversos premis Max pels seus espectacles escènics.

Crea la Companyia Carles Santos amb Mariaelena Roqué presentant la seva obra com a autor, compositor i director en teatres i festivals internacionals, com ara el Festival de Teatre d'Edimburg, el Festival d'Automne de París i l'Odéon, Les nuits de Fourvière i TNP de Lió, entre altres. Alguns dels seus espectacles més destacats són *Arganchulla Arganchulla Gallac* a l'Akademie der Kunst de Berlín (1987), *Tramuntana Tremens* al Mercat de les Flors Barcelona (1989), *Asdrúbila* (1992), Jocs Olímpics de Barcelona (1992), *Ricardo i Elena* al Teatre Nacional de Catalunya (2000), *L'adéu de Lucrecia Borja* per a la inauguració del Teatre Lliure de Montjuïc (2001), *Sama Samaruck Suck Suck* a la La Villette de París (2002), *El Compositor, La Cantant, el Cuiner i la Pecadora* (2003) i *La meua filla sóc jo* (Teatre Lliure, 2005, espectacle guardonat amb tres Premis Max).

A més de la seva producció musical, cinematogràfica i escènica, Carles Santos es també creador d'una important obra plàstica, principalment fotogràfica. El 2006 va ser objecte de dues exposicions, actualment en itinerància: *Visca el Piano*, sobre el conjunt de la seva obra, a la Fundació Miró de Barcelona, i *Mariaelena desvesteix Carles Santos*, creada per Mariaelena Roqué amb els vestuaris pertanyents a les seves obres al Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona.

El 2007 va presentar al Palau Sant Jordi de Barcelona una cantata per a 3000 nens i nenes per encàrrec del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, la gira del seu darrer espectacle *El fervor de la perseverança* i el concert de piano *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú*, presentats al Teatre Lliure durant la temporada 2006-2007.

La temporada 2007-2008 estrena l'espectacle *Ebrofalia copulativa* al Sònar de Frankfurt. Ha compost la música de *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, dirigida per Calixto Bieito, i l'acció per a piano i la ballarina Sol Picó amb versió de l'*Himne dels Segadors*, presentats en el marc de la representació de la Cultura Catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt. El maig de l'any passat va estrenar al Teatre Lliure *brossalobrossotdebrossat* (premi de la Crítica 2008) un homenatge íntim al poeta Joan Brossa, amic i col·laborador de Santos.

més informació:

<http://www.carles-santos.com>

Grup Instrumental Barcelona 216

El Grup Instrumental Barcelona 216 es va fundar el 1985 per Ernest Martínez Izquierdo amb la finalitat d'estrenar obres dels compositors més joves de l'ACC. Més tard, juntament a David Albet, bcn216 decideix ampliar el seu repertori amb obres d'autors de la resta del panorama internacional, al mateix temps que es marquen com a objectiu la difusió de la música del s. xx.

Bcn216 treballa en la producció de programes propis, per encàrrec i realitza intercanvis amb altres formacions musicals nacionals i internacionals i en produccions amb institucions i companyies d'altres àmbits artístics, on destaquen la Companyia Òpera Metropolitana, el Gran Teatre del Liceu, l'IRCAM- Centre Georges Pompidou de París, l'Auditori, el Teatre Lliure, el CCCB i el Mercat de les Flors.

Bcn216 ha gravat amb les companyies discogràfiques Hyades Arts, Discmedi i Stradivarius. Amb aquest últim ha gravat l'obra completa de cambra del compositor Robert Gerhard, amb la qual ha rebut les millors crítiques tant a nivell nacional com internacional i el Premi Ciutat de Barcelona de Música l'any 2000, premi que també els va ser atorgat per la trajectòria de difusió del repertori contemporani i la interpretació de *Metrópolis*, de Martin Matalon, a l'Auditori de Barcelona.

Ha participat en nombrosos festivals i cicles de concerts, comptant amb la direcció de diversos directors musicals així com la possibilitat d'estrenar obres de reconeguts compositors tant a nivell nacional com internacional, on destaquen Robert Gerhard, Joan Guinjoan, Joan Albert Amargós, Martín Matalon, Kaija Saariaho, Unsuk Chin, Magnus Lindberg, Giörgy Ligeti entre molts altres.

Actualment el Grup Instrumental Barcelona 216 és grup resident a l'Auditori de Barcelona, on pretén desenvolupar el paper de grup representatiu de la interpretació del repertori més contemporani tant nacional com internacional.

discografia

Robert Gerhard. (Volum I i II) . 2000. Stradivarius Str33615

Barcelona 216. 1993. Hyades Arts Hys 1.

Euridice. 2002. Harmonia Mundi. Hmi987065.

més informació:

<http://www.bcn216.com>

Fundador:	Ernest Martínez Izquierdo
Director artístic:	David Albet
Directora de producció:	Noemi Suñol